

Η φωνή των νέων

Γράφει η μαθήτρια Ευλαμπία Τσίτσου – Εκπρόσωπος των Ομίλων Κοινωνικής Προσφοράς των Σχολείων Μέσης Εκπαίδευσης της πόλης και επαρχίας Λεμεσού

Ο όρος εθελοντισμός αναφέρεται στην εθελυμμένη παροχή υπηρεσιών για κάποιο κοινωφελή σκοπό. Δηλαδή, εθελοντική πράξη, είναι η πράξη που συντελείται ή προέρχεται από την ελεύθερη βούληση του ατόμου χωρίς εξωτερικούς καταναγκασμούς και αποσκοπεί στην παροχή βοήθειας(υλικής, ψυχικής, συναισθηματικής, ηθικής) σε άτομα ή ομάδες. Με πιο απλά λόγια το να προσφέρω, να βοηθήσω τους συνανθρώπους μου επειδή το θέλω, το αισθάνομαι και με ευχαριστεί.

Η έννοια εθελοντισμός είναι αρκετά ευρεία, καθώς συμπεριλαμβάνει μέχρι και την εθελοντική αιμοδοσία ή τη μετά θάνατο προσφορά του ανθρώπινου σώματος. Η εθελοντική δραστηριότητα δεν αναμένει κανένα αντάλλαγμα. Υπάρχει όμως όφελος για τον ίδιο τον εθελοντή, τις διάφορες κοινότητες και το κοινωνικό σύνολο.

Ο εθελοντισμός έχει δύο ουσιαστικές μορφές, τον επίσημο και τον ανεπίσημο εθελοντισμό. Ποιο συγκεκριμένα, ο επίσημος εθελοντισμός αφορά την προσφορά σε μη κυβερνητικές οργανώσεις ή ιδρύματα. Ο ανεπίσημος εθελοντισμός αφορά την προσφορά σε προσωπικό επίπεδο, βοηθώντας για παράδειγμα κάποιον ηλικιωμένο στο δρόμο ή ενισχύοντας ηθικά ψυχολογικά έναν τοξικομανή ή κάποιον που τυγχάνει σωματικής ή ψυχολογικής βίας.

Η αξία του εθελοντισμού είναι μεγάλη και πολύπλευρη. Καταρχήν βοηθάει στην ανάπτυξη του αισθήματος της αλληλεγγύης και του αλτρουισμού και επομένως στη βελτίωση των ανθρωπίνων σχέσεων. Επίσης προάγεται η κοινωνική συνοχή και η ομαλή ένταξη των νέων στο κοινωνικό σύστημα. Άρα οι εθελοντές συντελούν στη δημιουργία ενός καλύτερου κόσμου.

Η έννοια του εθελοντισμού είναι άμεσα συνυφασμένη με την έννοια του ανθρωπισμού και της αγάπης. Ο εθελοντής βοηθώντας τους συνανθρώπους του καλλιεργεί μέσα του την αγάπη, την καλοσύνη, τη γενναιοδωρία. Μπαίνει παράλληλα στη διαδικασία υπέρβασης του εγωισμού, του ρατσισμού και της αλαζονείας. Ο άνθρωπος που δίνει στο συνάνθρωπο του είναι σεμνός και μετριοφρων και αγαπά όχι μόνο αυτόν ή αυτούς που υποφέρουν αλλά νοιάζεται και για τη γενικότερη ευημερία και πρόοδο της κοινωνίας και του κόσμου.

Ο Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών ανακήρυξε την 5η Δεκεμβρίου ως Διεθνή Ημέρα Εθελοντών. Επίσης το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ανακήρυξε το 2011 ως το Ευρωπαϊκό Έτος Εθελοντισμού. Στόχοι της απόφασης του Συμβουλίου Ευρωπαϊκής Ένωσης ήταν: α) η δημιουργία συνθηκών που να ευνοούν την προώθηση της εθελοντικής δράσης στην Ευρωπαϊκή Ένωση β) η προβολή των δράσεων

που ήδη υλοποιούνται και γ) η ευαισθητοποίηση της κοινής γνώμης.

Οι διαπιστώσεις που προέκυψαν ήταν οι εξής: Το ευρωπαϊκό έτος εθελοντικών δραστηριοτήτων ενθαρρύνει την ενεργό συμμετοχή του πολίτη στα κοινά και κατ' επέκταση ενισχύει τη συνοχή και την ανάπτυξη της δημοκρατίας. Αυτό πρακτικά σημαίνει ότι ο πολίτης με το να γίνεται εθελοντής και να συμμετέχει στα κοινά ξεφεύγει από τον εγωκεντρισμό και την απομόνωση που ευνοεί ο τρόπος ζωής των σύγχρονων δυτικών κοινωνιών.

Κατ' αυτό τον τρόπο προωθείται και η ανάπτυξη μιας κοινωνίας σε όλους τους τομείς. Η δημοκρατία στηρίζεται στη λήψη των αποφάσεων της πλειοψηφίας του λαού, επομένως οι πολίτες οφείλουν να μετέχουν με διαφορετικούς τρόπους στα κοινά. Θα μπορούσαμε δηλαδή να πούμε ότι ο εθελοντισμός είναι μία αναγκαία και απαραίτητη μορφή δράσης και συμπεριφοράς του σύγχρονου ανθρώπου πάνω στην οποία στηρίζεται η πρόοδος και το μέλλον της ανθρωπότητας.

Άρα λοιπόν οι εθελοντικές δραστηριότητες αποτελούν πολύτιμη εμπειρία μάθησης και επιτρέπουν την απόκτηση κοινωνικών δεξιοτήτων και ικανοτήτων. Επίσης συμβάλλουν στην αλληλεγγύη, στην εμπάθυνση της δημοκρατίας, στην ευημερία των ατόμων και την αρμονική ανάπτυξη των ευρωπαϊκών κοινωνιών.

Στη σύγχρονη εποχή η έννοια του ανθρωπισμού έχει δυστυχώς παραμεριστεί στην καρδιά και στο νου των σύγχρονων ανθρώπων. Ο εθελοντισμός ως μια έκφραση του ανθρωπισμού έχει και αυτός υποστεί σταδιακή αλλοίωση τόσο ως προς την ένταση του, όσο και ως προς το περιεχόμενό του. Το επίκεντρο του εθελοντισμού είναι η προστασία της αξιοπρέπειας του ανθρώπου, καθώς μέσα από αυτόν καθρεπίζεται η εικόνα του εαυτού μας. Κινητήριος δύναμη του εθελοντισμού πρέπει να είναι η αγάπη και η συμπόρευση με το συνάνθρωπο μας που υποφέρει και ζητά βοήθεια.

Ο εθελοντής βάζει τον εαυτό του στη θέση του συνανθρώπου του και παίρνει προσφέροντας. Προσφέροντας οικονομική βοήθεια, λέγοντας ένα καλό λόγο, προσφέροντας λίγη βοήθεια προσφέροντας συμπάρασταση λίγο χρόνο και πολλή αγάπη.

“ Το επίκεντρο του εθελοντισμού είναι η προστασία της αξιοπρέπειας του ανθρώπου, καθώς μέσα από αυτόν καθρεπίζεται η εικόνα του εαυτού μας. ”